

Một cuộc cách mạng lớn : Biểu tình chống Trung Quốc ở Việt Nam

Tác Giả- Pháng Ngán/Ngái Viát

Thứ Hai, 06 Tháng 6 Năm 2011 07:51

Biểu tình, khái niệm còn tương đối xa lạ với người Việt Nam

VIỆT NAM - Biểu tình là một khái niệm rất quen thuộc ở những nước dân chủ, nhưng ở Việt Nam (kể từ sau năm 1975 ở miền Nam và hầu như kể từ thời phong kiến đến giờ ở miền Bắc) thì đó là một khái niệm ít ai dám nhắc đến, thậm chí người ta tránh nhắc đến.

Hai chủ đề này như một thách thức đối với người cho rằng ai dính líu đến nó.

Một thanh niên giữ biểu ngữ “Công lý và hòa bình trên biển Đông” trong cuộc biểu tình ở Sài Gòn. (Hình: Dung Dang)

Với nhà nước xã hội chủ nghĩa Việt Nam, chuyện biểu tình đòi tự do dân chủ là chuyện tuy rất đỗi cơ bản, không những thế mà chuyện biểu tình kêu gọi lòng yêu nước của công dân để chống lại sự bành trướng của Trung Quốc cũng bình thường, hầu như tuy rất đỗi là vậy.

Chính vì lẽ này, cuộc biểu tình sáng ngày 5 tháng 6 năm 2011 tại Sài Gòn và Hà Nội đóng vai trò một sự kiện lớn, một cuộc cách mạng lớn của người dân Việt Nam.

Vì sao gọi cuộc biểu tình ở Sài Gòn và Hà Nội là sự kiện lớn? Và mang tính chất cuộc cách mạng lớn của người dân Việt Nam?

Hà Nội, số lượng người tham gia biến tình hình không đồng, theo con số của người thì chưa đến 1,000 người. Và cuộc biến tình hình không đột ngột như yêu cầu mà người tham gia đã đoán.

Đoàn biến tình Hà Nội bắt đầu ngay từ đầu, sáng sớm các tuyến đường vào Đồi Sỏi Quán Trung Quốc - Hà Nội đã bị phong tỏa bằng barrie, công an, dân phòng và (có thể có cả) chó nghiệp vụ.

Đoàn người bị công an, cảnh sát 113, bắt đầu các công việc di chuyển ra phía Đông công viên Lê-Nin... Rồi sau đó bị phân hóa ra các con đường, phân tán đi ngũ, di chuyển gì đó.

Trong lúc này, ở Sài Gòn, đoàn biến tình đã lên đến ba, bốn ngàn người. Lực lượng cảnh sát công 113, công an giao thông, quân đội có mặt nhưng không thể ngăn cản đoàn biến tình tiến về phía Lãnh Sỏi Quán Trung Quốc.

Barrie là giới pháp của chính quyền là chặn đường hạn chế số người mới tham gia vào đoàn biến tình (lúc này người ở trong có thể ra ngoài nhưng người bên ngoài không được đi vào khu vực đoàn biến tình).

Thay vì tập hợp thành đám đông di chuyển về trung tâm, đoàn biến tình ở Sài Gòn đã chọn cách đi bộ, nhóm di chuyển thành số đông nhưng không di chuyển tập thể. Nói cách khác là họ đã dùng thành công “hiệu ứng giao thông” đi qua mặt công an. Trong tình huống này, nếu công an có biết thì cũng không có cách bắt bớ, sách nhiễu được họ bởi họ không “tìm nắm tay ba.”

Chỉ 10 giờ sáng, chính quyền buộc phải bố trí một chiếc loa to truyền đoàn biến tình đến địa điểm di chuyển ra đường thuyết. Lúc này, người đi di chuyển gồm các công nhân cao tuổi của thành phố Sài Gòn, một vài cán bộ ngành công an và sĩ quan ngành hải quân đang ra thuyết trình, yêu cầu đoàn biến tình đừng gây bất ổn định...

Phía đoàn biến tình đã chấp nhận đàn và hô to khẩu hiệu bằng chính chiếc loa của chính quyền.

Cuộc biểu tình tại Sài Gòn diễn ra khá ôn hòa, mặc dù trước đó đã có một số người bị rắn đe, cảnh báo không được phép tham gia biểu tình như trường hợp Bùi Chát, các blogger cũng xúi dục dân chúng, nhân quyền... Và thậm chí có người bị bắt giam như blogger Má Nám, Ngái Buôn Gió...

Đoàn người biểu tình trên đường phố Sài Gòn. (Hình: Ngô Lạc)

Thì rút ra vài kinh nghiệm

Qua lần biểu tình này, tôi phân tích và đưa ra các tiêu chí về sự lồng, qui mô, mặt đối và tầm cỡ, có thể nói rằng phía Nam thành công hơn phía Bắc rất nhiều về mặt phong diễn.

Về mặt sự lồng người tham gia, phía Nam đông gấp nhiều lần phía Bắc bởi do mặt phần họ đã chọn phong pháp không đúng và tổ chức thành nhóm. Hơn nữa, họ đi từ ngoài vì đến trung tâm, nghĩa là họ có tổ chức nhóm như trên các con đường, sau đó đi đến về mặt phía và cảnh hòng, tuân hành và nội tổ chức.

Ở phía Nam, thành phần trí thức tham gia biểu tình khá đông. Dù sao đi nữa, họ cũng là những người có khả năng thu hút được như thành phần khác mặt cách mặt mặt mặt.

Lúc lồng trước, giám sinh viên các trường đại học là mặt lồng lồng lồng lồng lồng và quá cám, mặt khi có sự tham gia của họ thì mặt chuyên trách nên hành thông và có sự cáng hán. Phía Nam đã thành công như vào diễn này rất lớn.

Và hơn hết, mỗi người tham gia biến tình hình là một nhà tư tưởng cho chính bản thân mình và cho cộng đồng chung. Chắc có vậy thì biến không khí mới sinh động, tạo ra những tác động trí tuệ đi đến một cách mạng hàng loạt cho toàn cộng đồng.

Chính yếu tố này sẽ giúp đoàn biến tình thu hút được những người đi đến và tạo được sự đồng thuận tự nhiên rất lớn bởi mỗi tác gia tư tưởng thành viên tham gia biến với bất kỳ người nào hợp. Họ tin và không bị phụ thuộc vào những đầu lĩnh cũng như không bị chao đảo theo tâm lý đám đông.

Độc biến tình nói lên điều gì?

Số đông đầu, hùng hậu và lực lượng của đoàn biến tình ở Sài Gòn cho thấy rằng tình hình dân chủ, yêu tự do và không sợ động chạm với công an, quyết tâm nói lên tiếng nói của một công dân yêu nước rất cao.

Điều đó không có nghĩa rằng người Hà Nội (nói riêng) và miền Bắc (nói chung) không yêu nước. Nhưng họ có một thời điểm như biến hình là từ bỏ Bắc vĩ tuyến 17 trở ra không có được một kinh nghiệm sống trong thời chế chính trị như người miền Nam từ Đệ Nhị Cộng Hòa cho đến 30 tháng 4, 1975. Điều này có liên quan một thời điểm thái độ đồng hay bất đồng của những người kêu gọi biến tình.

Trong những trí thức phía Bắc có một số thông tin rằng, vượt ra ngoài sự tuyên truyền của nhà nước. Nói cách khác là trong những người dân và trí thức yêu nước, thức thức.

Và kinh nghiệm biến tình của người miền Bắc cũng không có nhiều bằng người miền Nam do chính bởi nguyên nhân vừa nêu trên, thậm chí, ngoài những người dân, trí thức thức thức, dường như khái niệm biến tình còn quá xa lạ đối với họ.

Và trong những mặt nào đó, dường như chính quyền phía Nam cũng có cách nhìn đúng đắn thu hút và những người biến tình yêu nước, chính Trung Quốc hơn là chính quyền phía Bắc. Bởi chính quyền là họ chủ động và không dồn ép những biến tình vào con đường sự hãi bỏ họ, họ đã chủ động không khí ôn hòa. Trong khi đó, phía Bắc dùng các lực lượng để công kích trấn áp

ngái biáu tình.

Biáu tình, khái niệm mà y còn tồn tại xa lạ với ngái Việt Nam - một dân tộc đi theo phong kiến sang toàn thế, theo phép tuân thủ của đức tôn sang phép tuân thủ của đức tài. Có hai loại hình tuân thủ mà y đều không cho con ngái khai sáng đức ý thức dân chủ, không cho con ngái đứng tin để thay thế vì đức mình tiếp hợp một lực lượng kêu gọi lòng yêu nước, đòi hỏi những quyán lợi chính đáng của mình là hợp lý, hợp lẽ con ngái.

Chính vì vậy mà một cuộc biáu tình đều rơi vào nguy cơ khủng hoảng an ninh cá nhân ngái tham gia biáu tình (theo an ninh tâm lý cho đến an ninh thân thể, tài sản...). Ý thức biáu tình có thể bị triệt tiêu bởi một giây phút nào cho dù đứng cạnh là chính đáng, yêu nước.

Nhưng dù sao chẳng nữa thì cuộc biáu tình với qui mô lớn, quyát tâm cao và số lượng đông đúc, theo thời gian của ngày hôm nay cũng cho thấy rằng ngái Việt Nam đang bước vào một cuộc cách mạng mới, tiến, bất bạo động và yêu chuộng hòa bình, yêu quê hương, đất nước, quyát giữ sự toàn vẹn lãnh thổ, yêu sáng tạo và yêu dân chủ, nhân quyền. Ấu đó cũng là một chất vấn rằng có lúc bị quên của ngái Việt!

Có thể gọi ngày hôm nay là một ngày cách mạng lớn ở Việt Nam.